

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122321887
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122321887.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., D. XX/XXX, t. č. bytom E. F. XX/XX, G. XXXX, H., o zaplatenie 1 395,56 eur s prísl., o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu č. k. 7Csp/93/2022-106 zo dňa 20. 02. 2023, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil (výrok I.), vrátil žalobcovi súdny poplatok za návrh (výrok II.), nariadil Slovenskej pošte, a. s., Centru spracovania poštového platobného styku a agend Košice, vrátiť po právoplatnosti tohto uznesenia žalobcovi súdny poplatok v súdom určenej lehote (výrok III.) a rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok IV.). Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 1.395,56 eur s prísl. na základe kúpnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 19. 12. 2014. Okresný súd vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať z dôvodu, že podľa čl. 18. ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. 12. 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“), druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko a okresný súd v konaní zistil, že žalovaná má bydlisko v inom členskom štáte Európskej únie, konkrétne v Rakúsku. V dôvodoch rozhodnutia okresný súd uviedol, že vykonal všetky dostupné úkony k tomu, aby zistil, či bydlisko žalovanej v čase podania žaloby, t. j. k 10. 05. 2022 bolo alebo nebolo na území Slovenskej republiky. Z úradnej činnosti (konania na OS Revúca sp. zn. 7Csp/95/2021, 7P/7/2022 a z dopytu na žalovanú v tomto konaní (č. I. 98), zistil, že žalovaná od júla 2019 nepretržite býva na území Rakúska, kde predtým žila s manželom a deťmi na adrese I. XX/X, G., a v súčasnej dobe býva aj s deťmi na adrese Vinzenz-muchitsch Strasse 33/15, Graz, kde deti navštevujú predškolské a školské zariadenia a kde sa plánuje aj s deťmi zdržiavať natrvalo. Súd teda mal jednoznačne preukázané, že žalovaná mala už v čase podania žaloby stále bydlisko mimo územia Slovenskej republiky, v Rakúskej republike, kde už v čase podania žaloby bývala a kde žije nepretržite už vyše 3 rokov, pričom z jej vyjadrenia vyplýva, že sa tam plánuje zdržiavať natrvalo. Súd poukázal na to, že v zmysle § 161 ods. 1 CSP je povinný prihliadať kedykoľvek počas konania na to, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd konať a medzi základné podmienky konania patrí podmienka právomoci súdu. Keďže právomoc konať v predmetnej veci majú súdy v Rakúsku, kde je bydlisko žalovanej, okresný súd vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil.

2. Ďalšie výroky napadnutého uznesenia sú závislými od výroku I. napadnutého uznesenia.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie žalobca, ktorý namietal nepreskúmateľnosť a zmätočnosť rozhodnutia. Namietal, že súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaný sa k žalobe doposiaľ žiadnym spôsobom nevyjadril, následne však konštatoval, že z vyjadrenia žalovanej vyplýva, že „sa tam plánuje zdržiavať natrvalo...“. Súd si teda v odôvodnení vlastného rozhodnutia protirečí.

4. Žalobca namietal ďalej aj nesprávne právne posúdenie veci, ak okresný súd uzavrel, že súčasným bydliskom žalovanej je adresa v Rakúsku. Ak by žalovaná mala v úmysle zdržiavať sa na uvedenej adrese trvalo, bolo jej povinnosťou v zmysle § 6 ods. 1 zák. č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a v Registri obyvateľov Slovenskej republiky ohlásiť ohlasovní skončenie trvalého pobytu. Keďže trvalý pobyt žalovanej je i k dnešnému dňu evidovaný na území Slovenskej republiky, žalovaná si uvedenú povinnosť nespĺnila a je preto zrejme, že jej úmyslom nie je vycestovanie do zahraničia s cieľom trvalo tam žiť. Namietal, že súd v dôvodoch rozhodnutia len uviedol, že na základe svojich šetrení uzavrel, že žalovaná preukázala úmysel trvalo žiť v Rakúsku, avšak neuviedol o aké konkrétne šetrenia išlo. Súd sa nijakým iným a pre žalobcu prijateľným spôsobom dostatočne nevysporiadal so skutočnosťami zistenými pri jeho šetrení, neoveril si aktuálnosť týchto informácií ani u samotnej žalovanej alebo iného orgánu či inštitúcie, neskúmal bydlisko žalovanej na území Slovenskej republiky a svoje tvrdenia, na ktorých založil výsledok tohto konania, nepodložil relevantnými dôkazmi v ich vzájomnej a logickej súvislosti. Žalobca poukázal ďalej aj na to, že v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 7Csp/95/2021 bol žalobca úspešný so svojím odvolaním a Krajský súd Banská Bystrica uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd vydal nové rozhodnutie, ktoré bolo opätovne napadnuté opravným prostriedkom, o ktorom krajský súd doposiaľ nerozhodol. Rovnako tak prebieha na Okresnom súde Revúca aj ďalšie konanie pod sp. zn. 4Csp/1/2023, kde súd doposiaľ nevyhlásil, že nemá právomoc, vo veci konal a žalobcu aj vyzýval na doplnenie žaloby. Konajúci súd v upomínacom konaní, t. j. Okresný súd Banská Bystrica, už raz pri rozhodovaní o veci samej preskúmal právomoc Slovenského súdu vo veci konať, pričom následne rozhodol a vydal rozhodnutie vo forme platobného rozkazu zo dňa 23. 05. 2022 pod sp. zn. 30Úp/697/2022. Je teda dôvodné predpokladať a následne uzavrieť, že jeho šetrením v danom konaní bolo zistené práve to, že za bydlisko žalovanej bolo v čase daného súdneho konania potrebné považovať Slovenskú republiku. Podľa jeho názoru úmysel osoby niekde dočasne žiť nie je jediným a ani dostatočným či rozhodujúcim prvkom pre posúdenie pobytu. Tvrdil, že veriteľ nemá v prípade spotrebiteľského sporu inú možnosť, než zisťovať adresu bydliska spotrebiteľa dopytom na Register obyvateľov Slovenskej republiky. Je v rozpore so zásadou spravodlivosti, ak by súd vyhlásil, že nemá právomoc vec prejednať, napriek informácii z Registra obyvateľov Slovenskej republiky o tom, že spotrebiteľ má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a do dňa podania tejto informácie neoznámil v zmysle ust. § 6 ods. 1 Zákona o hlásení pobytu, že nemá záujem trvalo sa zdržiavať na území Slovenskej republiky. Podľa žalovaného je, teda, žalovaná osoba osobou s bydliskom na území Slovenskej republiky a preto má okresný súd v zmysle čl. 18. ods. 2 nariadenia vec prejednať a rozhodnúť. Uznesenie okresného súdu žiadal zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 CSP) a uznesenie okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne z totožných dôvodov potvrdil.

6. Pokiaľ žalobca namietal v odvolaní nepreskúmateľnosť a zmätočnosť rozhodnutia, keďže okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na jednej strane uviedol, že žalovaná sa k žalobe doposiaľ žiadnym spôsobom nevyjadrila, následne však konštatoval, že z vyjadrenia žalovanej na č. I. 98 vyplýva, že „sa tam“ plánuje zdržiavať natrvalo, odvolací súd sa s týmto dôvodom žalobcu nestotožnil. Z obsahu spisu jasne vyplýva, že žalovaná sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrila, na č. I. 98 sa nachádza len úradný záznam, z ktorého vyplýva, že dňa 12. 01. 2023 súd telefonicky kontaktoval žalovanú za účelom zistenia jej súčasného pobytu. Od žalovanej bolo zistené, že býva na adrese G. XXXX, E. F. XX/XX, kde dostala štátny byt, nakoľko odišla od manžela, s ktorým predtým aj s deťmi žila v Rakúsku na adrese I. XX/X, G., nepretržite od júla 2019. S manželom sa nerozvedla kvôli deťom, aby sa mohli stretávať, odsťahovala sa s deťmi na inú ulicu a na uvedenej adrese sa plánuje s deťmi zdržiavať natrvalo. Deti tu navštevujú školské a predškolské zariadenia – I. – predškolské zariadenie, F. – prvý ročník a F. – štvrtý ročník, pričom F. vybavuje prestup do piateho ročníka na druhej škole, nakoľko tak funguje školský

system v Rakúsku. Uvedené vyjadrenie žalovanej, teda, nie je vyjadrením k podanej žalobe, a teda rozhodnutie okresného súdu nie je možné z tohto dôvodu považovať za nepreskúmateľné a zmätočné.

7. Pokiaľ žalobca namietal nesprávne práve posúdenie vo veci, okresný súd sa ani s touto námietkou žalobcu nestotožnil, správne rozlišoval medzi trvalým pobytom žalovanej a jej súčasným bydliskom v bode 16. dôvodov napadnutého uznesenia. Okresný súd poukázal na to, že bydliskom sa rozumie miesto, kde sa fyzická osoba zdržiava s úmyslom zdržiavať sa tam trvalo a existenciu takéhoto úmyslu možno vyvodiť z viacerých skutočností, napr. miesto, kde má osoba svoju rodinu, ak nemá rodinu, miesto, v ktorom vykonáva svoje povolanie. Bydlisko určitej osoby preto nezávisí od jej registrácie v registri obyvateľstva, pričom nie je možné ho ani stotožňovať s evidovaným trvalým pobytom, ktorý môže byť považovaný len za jeden z ukazovateľov, že osoba má bydlisko v danom mieste. Tú skutočnosť, že sa žalovaná zdržiava nepretržite na území Rakúska od júla 2019, kde predtým žila aj s manželom a deťmi na adrese I. XX/X, G., súd zistil aj zo svojej úradnej činnosti, okrem dopytu na žalovaných (konania na Okresnom súde Revúca sp. zn. 7Csp/95/2021, 7P/7/2022), a teda mal zistené, že aj deti žalovanej navštevujú predškolské a školské zariadenia v Rakúsku a že sa žalovaná plánuje aj s deťmi tam zdržiavať natrvalo.

8. Pokiaľ žalobca poukázal na to, že v konaní prebiehajúcom na okresnom súde pod sp. zn. 7Csp/95/2021 bol žalobca úspešný so svojím odvolaním a Krajský súd Banská Bystrica uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom súd vydal nové rozhodnutie, ktoré bolo opätovne napadnuté opravným prostriedkom, o ktorom krajský súd doposiaľ nerozhodol, odvolací súd poukazuje na to, že v konaní vedenom pod sp. zn. 7Csp/95/2022 vedenom medzi rovnakými stranami sporu ako v teraz prejednáwanej veci súd uznesením vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil uznesením zo dňa 20. januára 2022, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (uznesenie č. k. 12CoCsp/7/2022-155 zo dňa 26. apríla 2022) len z procesných dôvodov, ako predčasné, keďže prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie v podstate len na e-mailovej komunikácii od žalovanej, z ktorej nevyplýval súdom prvej inštancie prijatý záver o bydlisku žalovanej na území Rakúska, ale iba to, že sa tam nachádza. Okresný súd následne vydal rovnaké uznesenie sp. zn. 7Csp/95/2021 zo dňa 28. októbra 2022, z dôvodov ktorého vyplýva, že rešpektoval záväzné pokyny odvolacieho súdu a zisťoval, kde má a v čase začatia konania mala žalovaná bydlisko, pričom z jeho doterajších zistení jednoznačne vyplýva, že žalovaná svoje faktické bydlisko ako miesto, kde sa dlhodobo zdržiava s úmyslom zdržiavať sa tam natrvalo, na území Slovenskej republiky nemá, v mieste evidovaného trvalého pobytu sa nezdržiava a jej bydlisko je a v čase začatia konania bolo v Rakúskej republike. Bydlisko žalovanej okresný súd mal preukázané aj z konania vedeného na Okresnom súde pod sp. zn. 7P/7/2022 (viď bod 20 dôvodov uznesenia) a z telefonického oznámenia žalovanej zo dňa 10. 10. 2022, že sa presťahovala v Rakúsku na inú adresu (viď bod 21 dôvodov uznesenia). Odvolací súd v konaní zistil, že o uznesení okresného súdu č. k. 7Csp/95/2021-172 zo dňa 28. októbra 2022 rozhodol krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 41CoCsp/11/2023-236 zo dňa 02. augusta 2023, ktorým uznesenie okresného súdu potvrdil.

9. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje napadnuté uznesenie okresného súdu za vecne správne, okresný súd správne vo veci prihliadal na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť v zmysle ust. § 161 ods. 1 CSP, v súdnej veci zistil, že existuje taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, a preto konanie správne zastavil (§ 161 ods. 2 CSP s odkazom na čl. 4 ods. 1, čl. 5 ods. 1, čl. 18 ods. 2, ako aj podľa čl. 28 ods. 1 Nariadenia).

10. Výroky II. až IV. napadnutého uznesenia okresného súdu krajský súd potvrdil ako závislé výroky od rozhodnutia po vyslovení nedostatku právomoci vec prejednať a o zastavení konania.

11. Žalovanej v odvolacom konaní nevznikli žiadne trovy konania, preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis. (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo

zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.